

FÖRENTA STATERNA, DET
ENDA LANDET FÖR OSS
ALLA

Af dr. G. A. Brandelle, Denver, Colo

För oss i Amerika tycks det, att Sverige, och för resten alla de skandinaviska länderna, stå i ett förskräckligt läge. Många bland svenskarna ha nog förtjänat stora summor på kriget, men så ha äfvén många, för att icke säga alla, nu i dessa dagar fått smaka på krigets förbannelse på ett sätt, som de väl aldrig hade tänkt sig.

För tillfället ser det mycket bekymmersamt ut för Sverige, så syns det åtminstone för oss med den kännedom vi ha om förhållandena, och mången har frågat sig gång efter annan: "huru skall det till slut gå för det stackars Sverige? Skall det måne kunna hålla sig ur denna gräsliga batalj? Eller tvingas det så småningom in på den ena eller andra sidan? Och om så, huru skall det gå?"

Förmodligen finnas partier i Sverige, som yrka på deltagande i kriget på den ena eller andra sidan. Somliga kunna kanske till och med inbilla sig, att det inte vore farligt att gå emot de allierade på grund af de många i Förenta Staterna, som härstamma från Sverige mer eller mindre direkt. Många tro, att de af svensk härkomst, som äro bosatta i Förenta Staterna skulle göra hvad de kunde för att förhindra detta lands kraftiga deltagande med i kriget om till centralmakterna lades ock de skandinaviska länderna. Sådana tankar äro dock gripna helt ur luften.

De af svensk härkomst i Förenta Staterna äro lika intresserade i krigets kraftiga förande och dess lyckliga utgång som trots någon annan medborgare i landet. Nog vore det rysligt ledsamt för mången söldat af svensk härkomst att lyfta svärd emot det folk från hvilket han stammar, men aldrig komme en enda att draga sig därför.

Sverige, i det fall det ginge öfver till centralmakterna, finge bereda sig på ett lika tappert motstånd från de af svensk härkomst i vårt land som tyskarna från vårt lands invånare bland dem, som härstamma från Tyskland. För Förenta Staternas folk finns det bara ett enda land, och det är deras eget. De ha svurit detta land tro och lofven, och denna ed ämna de hålla allt intill sin dödsdag.